

“... FES DEL BÉ QUE TENGUERÀS MAL...”

A primera vista, aquesta manera de diure pot parèixer una contradicció i una absurditat, fora de qualsevol lògica, però si hi pensem tenim de donar acte que tantes voltes, malauradament, és una trista realitat.

Doncs on és la contradicció? És que qui fa del bé a voltes vol tenir o espera, o s'augura la gratitud o almanco un agraïment de part del beneficiat. No tots però. Hi és qui no espera arrés i és content d'haver fet del bé i basta.

Perquè qui fa del bé tenguera de tenir mal? Desgraciadament sabem que tantes voltes és precisament una realitat i que tots nosaltres pogueriem escriure pàgines i pàgines de contes i de experiències personals sobre la moral i la veritat de aquesta manera de diure, contes que havem entès o que havem experimentat en la nostra quotidianitat.

Contes que no solament se referixen a altri, sinó que un poc tots verifiquem en el nostre ambient i fins i tot en les nostres

famílies, entra germans i germanes, fills, pares i parents, sense exclusions.

Alhora cosa pensar de tots los que fan voluntariat i que cada dia obren en tot el món per ajudar qui té menester, que passen part de la pròpia vida en aquells països on se mori de fam i que són plens de malalties, aquells que pels carrers donen assistència a qui no té casa ni de menjar, i fan tot sense mai demanar arrés en canvi. I doncs no mos tenguérem de demanar: però alhora qui sentit és aquesta manera de diure?

És com la medalla, que així com té el dret té també el revés: així com hi ha gent bona hi és també la mala, també si no crec en número igual quasi a compensar uns amb els altres.

És però una veritat, també si una mica trista que tanta gent per fer del bé han tengut mal, i no sols perquè no han rebut un “gràcies” ma sobretot perquè se són fiats amb la convicció de haver trobat gent bona, mentre són estats depredats de cada bé.

I també en aquest sentit cada u de nosaltres pot recontar episodis on aquesta manera de diure troba perfecta aplicació i incarnació. I és per això que a voltes quan recontem aqueixes experiències als altres, en conclusió diem sempre: “... fes del bé... i aqueixes són les pagues!”

Vito Loy